

Anul XXV
nr. - 70776 pagini
30 bani

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

România liberă

Joi
20 iulie
1967

Grăbirea lucrărilor agricole de vară

cere un efort mai concentrat și mai susținut !

- În sud, recoltatul se termină, în nord abia începe
- Neajunsuri mici cu consecințe mari ● Unde ne sint... secerătorii ? ● Și arăturile trebuie înscrise pe agendă

Solicitat de noi să facă o apreciere de ansamblu asupra modului în care se desfășoară lucrările agricole de vară, ing. **NICOLAE IONESCU**, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, ne-a dat un răspuns lapidar: „Motive de satisfacție — a spus el — ne-au oferit până acum mai ales regiunile sudice. Aici s-a muncit cu deosebită intensitate și recoltatul s-a terminat sau este pe punctul de a se încheia în marea majoritate a unităților. În celelalte părți ale țării, și cu deosebire în podișul Transilvaniei, ritmurile realizate sint încă sub posibilități”.

Am vrut să consemnăm această remarcă, deoarece ea caracterizează cu exactitate o situație de fapt. În regiunile Galați, București, Dobrogea forțele umane și tehnice care au participat la recoltat au beneficiat de o organizare superioară. Brigăzile de mecanizații au avut la dispoziție carburanți și piese de schimb

în cantități îndestulătoare, utilajele lor au fost bine puse la punct iar cu personalul auxiliar repartizat să le servească s-a procedat la o instruire amănunțită ceea ce i-a permis să-și cunoască atribuțiile și să și le îndeplinească în chip exemplar. „În toate cooperativile agricole — arăta I. Sălișteanu, vicepreședinte al consiliului agricol raional Fetești — oamenii desemnati să lucreze pe combine, precum și cei în seama cărora au fost date mijloacele de transport, au dat satisfacție în acest sezon, au colaborat foarte strins cu mecanizatorii fapt care a avut ca urmare atingerea și depășirea vitezei de lucru stabilite”.

Tempul foarte scurt în care trebuie să se adune grânele de pe mari suprafețe obligă la un efort concentrat, la o dirijare exactă a mijloacelor de lucru, la valorificarea întregului lor potențial. O defecțiune de organizare, fie ea și mărunta, poate avea consecințe nedorite. În unele raioane ale regiunii Argeș, bunăoară, repartizarea pe lanuri a combinei s-a făcut greșit, acestea au fost obligate să efectueze numeroase drumuri în gol, au pierdut timp și n-au lucrat cu randament maxim. Aprovizionarea cu saci a lăsat și ea de dorit iar transportul decurge, în multe locuri, la întâmplare. Și iată că Argeșul, deși se situează în imediata vecinătate a regiunii București, se prezintă la recoltat ca realizări inferioare acestuia. În regiunea Iași, în afara unor insuficiențe de natură organizatorică, se semnalează și o defectuoasă funcționare a utilajelor. Cu toate asigurările date de către ing. Lucian Hatmanu, președintele Consiliului agricol regional, care ne-a declarat că s-au luat măsuri de a se trimite operativ la brigăzile de tractoare ateliere mobile în cazul ivirii unor stricăciuni, am înțeles (la Tigănești, la Sinești, la Proboia) destule combine care nu puteau fi utilizate datorită unor defecțiuni.

O constatare de ordin mai general care se desprinde este că unitățile agricole preferă să recolteze numai cu combine neglijându-se efortul

Harnicii lucrători din agricultura Bărăganului, pe măsură ce recoltează, predau la bazele de recepție grânele contractate cu statul. În clișeu: La baza de recepție de la Fundulea.

Foto: AGERPRES

pe care-l pot da la grăbirea stringerii de pe cimp a culturilor, secerătorii. În regiunea Suceava, în raioanele Fălticeni și Rădăuți, seceratul manual se va intensifica abia săptămîna viitoare. La fel, și în regiunea Cluj, cu toate că multe unități au terenurile situate pe pantă, greu accesibile mecanizării, oamenii care ies la secerat sint încă puțini.

În perioada actuală ar trebui ca, paralel cu recoltatul, să se pornească temeinic și la arat. Această lucrare este însă aproape peste tot neglijată. Explicația care se dă în legătură cu rămînerea în urmă a arăturilor este că unitățile nu dispun de forțe suficiente, că nu au, mai cu seamă, destui mecanizatori pentru a organiza schimburi la doilea pe toate tractoarele și a lucra și în cursul nopții. Iată însă că și gospodăriile de stat, care dispun de forțe suficiente, au arat pînă acum destul de puțin — doar 12 la sută din suprafața de pe care s-a adunat recolta.

Vremea, care pînă acum a fost frumoasă și călduroasă în toată țara, nu ne mai poate păși prea mult. E necesar, așadar, ca în regiunile unde recoltatul n-a atins încă o intensitate maximă să se ia măsuri eficiente pentru grăbirea acestei lucrări. De asemenea, trebuie folosite cu chibzuință toate posibilitățile pentru a se intensifica și arăturile.

„Sînt mîndru că sînt cetățean al României”

Interviu cu marele savant
HENRI COANDĂ

Henri Coandă, pionier al aviației reactive, inventatorul și savantul român care și-a cucerit un loc de seamă în știința mondială și care a revenit, după 29 de ani, în patrie, a plecat ieri în Franța. L-am rugat să ne împărtășească cîteva impresii în legătură cu vizita sa.

— La sosire ne-ați declarat că n-ați închis ochii toată noaptea la gîndul reînținerii cu patria. Ce sentimente încercați în aceste ceasuri dinaintea despărțirii ?

— Cînd ai părăsit de treizeci de ani țara și vii înapoi cu imaginile care ți-au rămas, te aștept să găsești ceva corespunzător amintirilor. Eu am găsit altceva foarte frumos, chiar dacă nu-i terminat încă, pentru că țara este în continuă prefacere. Așa că, o să fiu „obligat” să mă întorc din nou...

— Ați călătorit mult prin țară. Ce impresii ați cules ?

— Am fost mai întîi în Oltenia, în locurile unde a trăit tatăl meu, în comuna Perșor. Am fost mișcat de primirea pe care mi-au făcut-o sătenii. O impresie puternică mi-au produs ave-

rea cooperativelor agricole, casele noi, viața prosperă a țărănilor.

Am fost la Craiova, oraș care are acum și o universitate, ceea ce, să recunoaștem, e un fapt remarcabil. Am văzut și combinatele de la Ișalnița, care este o întreprindere de prim rang, ceva grandios și foarte util.

M-am dus apoi la Porțile de Fier și la Cazane; am văzut pe unde o să se întindă viitorul lac de acumulare, am văzut locurile unde se ridică noul nostru Orșova și punctul unde se construiește portul.

Hidrocentrala de pe Dunăre este una dintre cele mai importante lucrări de acest fel din lume. Am văzut ostrovul artificial creat de muncitorii noștri, batardourile, în sfîrșit, o să fie o lucrare vrednică de laude.

A fost foarte important pentru mine ca inginer să vizitez hidrocentrala de pe Argeș, care con-

stituie o importantă realizare energetică.

— Ați fost și jos în hidrocentrală ?

— Desigur. Tunelele pentru aducțiunea apei, modul cum a fost concepută lucrarea entuziasmează. S-a muncit din greu, se simte aceasta, dar nu poți face nimic serios fără efort.

— După cîte știm, ați vizitat și Moldova și Dobrogea...

— Din păcate am făcut-o destul de în fugă. Am vizitat Bacăul, Bicașul, Uzinele chimice, am vizitat litoralul cu construcțiile lui moderne, am admirat Muzeul arheologic din Constanța, o lucrare unică în felul ei, și care dovedește grija pe care o purtăm istoriei poporului nostru. În sfîrșit, am vizitat Bucureștiul.

M. RADIAN

(Continuare în pag. a 5-a)

În pag. 3-4:

STUDIU PRIVIND DEZVOLTAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI SUPERIOR

Hotărârile Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român stabilesc că unul din obiectivele importante ale politicii partidului și statului nostru îl constituie dezvoltarea și perfecționarea continuă a învățămîntului de toate gradele.

Pe baza indicațiilor conducerii de partid și de stat, Ministerul Învățămîntului a întocmit un studiu privind dezvoltarea învățămîntului superior în Republica Socialistă România. La elaborarea lui a fost consultat un mare număr de cadre didactice, oameni de știință și alți specialiști, activiști de partid și de stat. Acest studiu se publică în numărul de față al ziarului nostru.

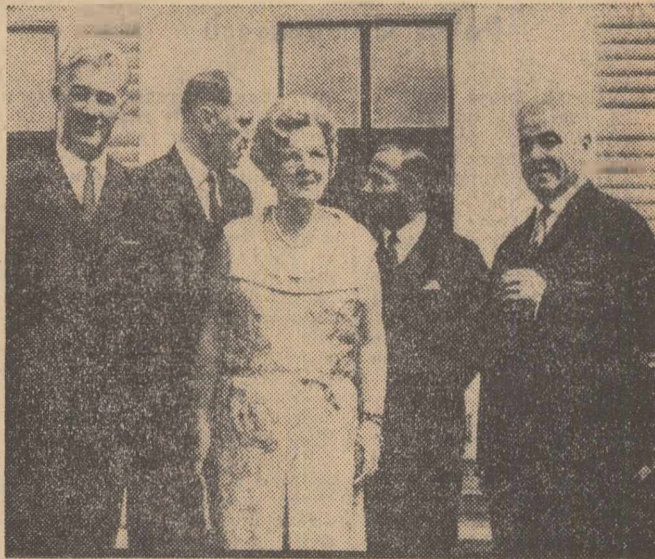
Potrivit Hotărîrii Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., studiul este supus dezbaterii publice. Definitivarea măsurilor cuprinse în materialul publicat și adoptarea hotărîrilor corespunzătoare se vor face după studierea sugestiilor și observațiilor primite.

Ziarul „România liberă” pune coloanele sale la dispoziția cititorilor, a tuturor celor care doresc să facă propuneri, observații și sugestii cu privire la problemele ridicate în studiu.

Vizita în Olanda a președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer

HAGA 19 — Trimisul special Agerpres, Mircea Moarcăș, transmite: Miercuri la amiază, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste

Maiestatea Sa Regina Olandei a reținut la dejun pe președintele Consiliului de Miniștri al României și pe ministrul afacerilor externe.

Primirea la Palatul regal de la Soestdijk

România, Ion Gheorghe Maurer, însoțit de ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a fost primit de Maiestatea Sa Regina Juliana a Olandei, la Palatul regal de la Soestdijk din apropierea Amsterdamului.

La primire și la dejun, care s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, au luat parte primul ministru al Olandei, Piet de Jong și ministrul de externe olandez, Joseph Luns.

HAGA 19. — În cursul dimineții de miercuri, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu și celelalte persoane oficiale române au plecat din capitala Olandei spre Amsterdam.

Primul popas a fost făcut la Monumentul național din marele oraș olandez. Aici, oaspeții români au fost întâmpinați de primul ministru al Olandei, Piet de Jong, de P. Koets, marele primar al Amsterdamului și de alte persoane oficiale.

Premierul Maurer a depus o coroană de flori la monument. Ridicat în anul 1956, în piața din centrul Amsterdamului, Monumentul național este închinat tuturor celor dispăruți și constituie un omam-

giu adus nepieritoarelor valori umane.

În continuare, se face o plimbare cu vaporasul pe canalele Amsterdamului. Denumit „Venetia nordului” datorită numeroaselor canale care îl brăzdează (însușind 120 de kilometri), strălucite de 635 de poduri suspendate, Amsterdamul poartă și astăzi, prin numeroasele construcții de o neasemuită valoare arhitectonică, amprenta puternică a trecutului său glorios, care în secolul al XVII-lea îl consacră ca metropola comercială a Europei.

În timp ce micul și elegantul vas străbate cîteva canale ce dau orașului imaginea unui enorm evantai desfășurat, gazele informează pe oaspeții despre reconstrucția edificiilor distruse în timpul războiului și care a dus la nașterea

(Continuare în pag. a 5-a)

Însemnări din R.P. Polonă

Cu autobuzul prin Varșovia

Pentru oricare întreprindere de transport realizarea unei circulații rapide, comode, și rentabile constituie, de cele mai multe ori un ideal. Teoretic, situația activității la asemenea înălțime se demonstrează a fi posibilă. Din punct de vedere practic interesează și cum, pe ce căi, în

ce condiții organizatorice. Tocmai la astfel de întrebări am încercat să găsim răspuns în timpul discuțiilor pe care le-am purtat cu cîteva din specialiștii întreprinderii de transporturi din capitala R.P. Polone.

În fiecare zi, întreprinderea de specialitate din Varșovia transportă 3 milioane 600 de mii de pasageri, ceea ce reprezintă, la ora actuală, o cifră egală cu de trei ori populația acestui oraș. Să ai în fiecare zi atîta beneficiari, să răspunzi pentru ca fiecare să ajungă la timp acolo unde are nevoie, nu sint lucruri pe care le poți rezolva oricum. Ele presupun existența, în primul rînd, a unui personal bine instruit, și foarte bine organizat, a unei dotări corespunzătoare. Care sint condițiile în care activează întreprinderea varșoviană ?

Numărul salariaților se ridică la 13 000; s-a ajuns aici în urma reducerii cu 3 000 a numărului de taxatori, ca efect al introducerii și extinderii automatelor pentru bilete. De altfel, de la 1 iulie a.c., întreprinderea lucrează fără taxatori. Dotarea de bază cuprinde: 1036 de autobuze simple și 120 duble, 800 de tramvaie, (din care 50 la sută pot dezoventa, o viteză ridicată fiind de construcție modernă) și doar 110 troleibuze. La sfîrșitul cincinalului (1970) autobuzele vor sporii cu încă 800, în timp ce troleibuzele vor dispărea.

Oricit de exacte ar fi, însă cifrele ele nu pot exprima și modalitățile specifice prin care se încearcă satisfacerea nevoilor de transport ale cetățenilor. De aceea sint necesare, în plus, și cîteva explicații de detaliu.

Mai întîi, cum sint împărțite cele cca 100 de trasee în lungime de aproximativ 700 km ? Din acest punct de vedere se disting liniile normale și accelerate la care se adaugă așa numitele „linii verzi”. Dacă în privința primelor două nu e nevoie de explicații suplimentare „linia verde” cred că trebuie clarificată: ea funcționează doar în zilele de sîrbătoare și face legătura orașului

Ing. C. AMARIȚEI

(Continuare în pag. a 5-a)

Ancheta noastră

Obiectele abandonate au sosit fără actele necesare care să permită identificarea lor. Există două variante. Sau mărfurile au fost predate de către furnizori la serviciile de colectare fără să aibă hîrtiile însoțitoare (de ce oare sint acceptate asemenea situații ?) sau aceste hîrtii au fost pierdute pe drum, datorită unor neglijențe care se perpetuează de ani de zile. Și în primul caz și în cel de-al doilea este vorba de un mod defectuos de activitate, explicat prin lipsa unei evidente elementare a acestor obiecte.

Am asistat la expediția unui vagon de colectare și am văzut că mărfurile sint așezate alandala, fără ca cineva să ia în primire actele de însoțire ale acestor bunuri. De aici pornesc aceste enigme, generatoare de timp pierdut și de valori materiale irosite.

Să reținem amănuntul că în stația „16 Februarie” se manipulează zilnic cam 2 000 de tone de mărfuri. Dacă unele din aceste produse devin

Șapte feluri de bucate... tot fasole amestecate

La Ministerul Comerțului Interior mi s-a spus, recent, la dispoziție, un studiu comparativ privind nomenclatorul de conserve și de

Bucătăria modernă și industria conservelor

Bucătăria, în micul univers domestic, e un element indispensabil. O masă bună, pe gustul nostru, servită în ambianța intimă a căminului și a familiei, nu ne-o poate oferi decît propria bucătărie. Dar timpul disponibil pentru arta culinară, cînd atîtea alte îndatoriri solicită atenția, este adesea extrem de limitat. Întinerii în această privință e chemată să aducă industria alimentară în general și cea de conserve în special. Prin însăși ratiunea ei de a fi, aceasta are menirea să pună la îndemînă gospodinelor produse care să poată oferi din ce în ce mai mult posibilitatea practicării a ceea ce se numește „bucătăria rapidă”.

Ancheta pe care am întreprins-o a avut darul să ne releve în ce măsură acest sector al industriei îndeplinește la ora actuală, misiunea sa de auxiliar al femeii moderne.

produse sterilizate, realizate în perioada 1959—1967. Concluzia care se desprinde din datele cuprinse aici, este aceea că gama majorității produselor nu prezintă modificări sensibile, nici în structură și nici în varietate, cu toate că, în acești ani, capacitățile de producție s-au modernizat și s-au

lărgit considerabil. Se remarcă o mare consecvență față de tipurile de conserve pe care le-am putea numi clasice, cu formule de preparare nepretențioase și cu un grad de combinare redus la cîteva scheme elementare. Fasolea verde și mazărea, ghiveciul, castraveții, gogoșarii în otet sau tomatele în suc propriu și alte cîteva produse fac invariabil parte din sortimentele pe care le trimite pe piață aproape toate fabricile. Pentru sezonul actual, bunăoară, 11 asemenea articole monopolizează capul de afiș, acoperind peste 90 la sută din cantitățile contractate.

Dăinuiește concepția că un produs nou l-ar putea înlătura pe altul vechi, cu desăcură asigurată. Teama de înnoire a repertoriului, motivată cel mai adesea cu argumentul, aparent imbatabil al nerentabilității, n-ajuns să constituie un obsta-

col în fața cărui capotează orice inițiativă.

Extrem de limitată se menține lista conservelor mixte, de legume cu carne. Iar în ceea ce privește conservele pentru copii și cele dietetice penuria este deplină. Încercările organelor de resort din cadrul Ministerului Industriei Alimentare de a justifica această situație nu fac decît să ascundă o îndelungată lipsă de preocupare ale cărei consecințe le resimț acut consumatorii. E de înțeles îngrijorarea cu care ing. E. POPESCU, director general adjunct în Ministerul Comerțului Interior, ne relatează în acest an s-au importat, cu serioase eforturi financiare, conserve solicitate,

LIA MARGARIT

(Continuare în pag. a 5-a)

UNA PE ZI DE MATTY

— Lasă, lasă... Încă șapte luni și patru zile și-mi iau și eu FIAT-ul !

DUMITRU TABACU

(Continuare în pag. a 2-a)

STUDIUL PENTRU VIND DEZVOLTAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI SUPERIOR

În sistemul învățămîntului din țara noastră, școlii superioare își revine rolul important de a pregăti specialiști de înaltă calificare pentru toate domeniile vieții sociale și, totodată, de a contribui la progresul științei, tehnicii și culturii. Partidul și statul au manifestat o permanentă grijă pentru orientarea și îndrumarea, pentru dezvoltarea și perfecționarea învățămîntului superior.

Rețeaua institutelor de învățămînt superior s-a extins potrivit cerințelor societății noastre. În prezent, funcționează 46 instituții de învățămînt superior cu 181 facultăți, față de 33 facultăți existente în anul 1938. Centrele universitare cu vechi și valoroase tradiții, ca și cele mai noi, care au luat ființă în anul socialismului, sînt slujite cu pasiune și devotație de savanți cu renume mondial, de eminenți profesori, de cadre tinere cu o temeinică pregătire de specialitate. Astăzi, în instituțiile de învățămînt superior își desfășoară activitatea peste 13.000 profesori, conferențieri, lectori, asistenți și preparatori, față de aproximativ 2.200 cadre didactice existente în anul 1938.

Orînduirea socialistă a deschis

Învățămîntul superior continuă tradițiile înalte ale școlii românești, cunoscute și apreciate și peste hotare.

Primele începuturi ale școlii superioare datează încă din secolul al XVII-lea. Instituțiile înființate în acea vreme au format cărturari care s-au afirmat pe planul științei și culturii. Ele au constituit focare de cultură și civilizație în întreg sud-estul european.

În decursul existenței României moderne, învățămîntul superior s-a extins, consolidându-se într-o rețea formată din universități, școli politice și academii de studii agricole, economice și de artă.

Prin activitatea entuziastă a unor mari înaintași, școala superioară din țara noastră a contribuit la îmbogățirea patrimoniului științific și cultural al poporului român. Din rândurile corpului didactic universitar s-au ridicat personalități proeminente, adevărați deschizători de drumuri și creatori de școli științifice de prestigiu, dintre care mulți și-au continuat activitatea prodigioasă și după emigrare.

Deși a format mulți specialiști de valoare, învățămîntul superior românesc din trecut era greu accesibil tinerilor provenienți din naturile muncitoare din cauza condițiilor economice grele. În vederea răscăierii masei populare și a politicii sociale promovate de clasele stăpînitoare.

După eliberarea învățămîntului superior din țara noastră a fost restructurat pentru a corespunde noilor cerințe economice, social-politice și culturale.

Un moment important în reorganizarea învățămîntului superior l-a constituit legea pentru reforma învățămîntului din 1948. Reforma a așezat învățămîntul superior pe baze democratice, prin asigurarea accesului larg al tineretului la studii, prin înlăturarea discriminărilor rasiale și naționale, a orientat pregătirea studenților în spiritul marxism-leninismului. Ea a extins rețeaua instituțiilor de învățămînt, a pus la baza învățămîntului superior planuri și programe unitare elaborate cu participarea unui cerc larg de specialiști.

Elaborarea legii de reformă a învățămîntului nu s-a întemeiat însă pe un aprofundat studiu critic al dezvoltării școlii românești, pentru a se valorifica tot ceea ce ea a avut pozitiv. Au fost introduse unele structuri organizatorice și metode inadecvate condițiilor specifice țării noastre, nu s-a ținut seama de ansamblul experienței țării cu un învățămînt superior dezvoltat.

Toate acestea au făcut ca reforma învățămîntului din 1948 și măsurile luate pe baza ei să aibă unele limite și deficiențe, care s-au reflectat negativ atît în organizare, cît și în conținutul învățămîntului.

În multe sectoare, învățămîntul a fost fărîmit în specialități înguste. Nu a existat o planificare de perspectivă, științific fundamentată, a necesarului de cadre. Pentru acest fapt, planul de școlarizare, în special în învățămîntul tehnic, a cunoscut mari fluctuații. Aceasta a avut repercusiuni negative atît în asigurarea cu cadre a unor sectoare de activitate, cît și în dezvoltarea științelor și tehnicii superioare (personal didactic, baza materială).

În această ordine de idei trebuie menționată și subaprecierea învățămîntului economic, care a dus la actuala lipsă acută de cadre superioare în acest important domeniu.

În elaborarea planurilor și programelor de învățămînt, a cursurilor și manualelor s-au manifestat puternice tendințe de centralizare și rigiditate. Unele planuri și programe au fost insuficient legate de problemele majore, practice ale economiei și culturii și, adeseori, nu au ținut seama de progresele obținute pe plan mondial în domeniul științei și tehnicii. Multă vreme, informarea și documentarea științifică a personalului didactic și a studenților au fost unilaterale, s-a minimalizat în mod artificial contribuția savanților din unele țări cu valoroasă tradiție științifică și culturală. Aportul științei și tehnicii românești a fost prezentat incomplet.

A fost ignorată sau chiar contestată valoarea științifică a unor discipline de mare actualitate și cu importante aplicații practice, ca cibernetica, sociologia concretă, genetica. În institutele tehnice s-a acordat insuficientă atenție predării cunoștințelor de automatică; în ce privește fizica, aceasta a fost orientată cu precădere spre domeniile clasice, subapreciindu-se cuceririle moderne legate direct de tehnica nouă; nu s-a dat atenție utilizării metodelor matematice moderne în pregătirea cadrelor pentru economie.

În predarea istoriei patriei s-au manifestat tendințe de subapreciere a forțelor interne ale poporului nostru, de prezentare neobiectivă a unor evenimente, de neluare în considerare a împreriurilor concrete în care au avut loc. În cursurile de

larg în fața tineretului generații porțile învățămîntului superior. În anul universitar 1966/1967 s'au înscris peste 133.000 studenți, ceea ce reprezintă 20 de clase și 5 ori mai mult față de numărul studenților din 1938/1939. Numai în perioada 1960-1965, învățămîntul superior a pregătit peste 77.000 specialiști pentru toate ramurile economiei, științei și culturii. Un ritm rapid de dezvoltare a cunoscut învățămîntul superior tehnic.

Pentru ca învățămîntul superior să corespundă sarcinilor actuale și de perspectivă ale economiei și culturii, s-a acordat o atenție deosebită îmbunătățirii continue a conținutului său, corespunzător progreselor înregistrate de știință și tehnica modernă.

A crescut arde de an baza materială a învățămîntului superior. Dezvoltarea și construirea a noi spații de învățămînt, înzestrarea laboratoarelor cu aparatură și utilaje moderne asigură condiții tot mai bune pentru desfășurarea procesului de învățămînt. A sporit considerabil numărul căminelor și cantinelor, astfel încît, în prezent circa 60 la sută din studenții locuiesc în cămine și iau masa la cantine.

Perfecționarea învățămîntului superior constituie astăzi, în întreaga lume, obiect de studiu și de lărgi dezbateri. Această situație este determinată de faptul că în epoca noastră învățămîntul superior este pus în fața unei noi probleme științifice, a unor responsabilități tot mai mari în domeniul perfecționării a structurilor sale, a formelor sale de activitate.

Unul din factorii esențiali care condiționează această situație este revoluția științifică și tehnică actuală, caracterizată prin creșterea în ritm necunoscut în trecut a fondului de informații al omenirii.

În condițiile contemporane, știința devine un factor tot mai activ al producției materiale. În același timp, unele ramuri ale științei (matematica, fizica, chimia) capătă un caracter tot mai aplicativ, prin faptul că oferă metode noi de investigație.

În condițiile progresului științei și tehnicii contemporane și ale dezvoltării ample și în ritm accelerat a economiei și culturii în țara noastră, problema definirii profilului pregătirii universitare capătă o importanță deosebită. Criteriile principale de care trebuie să se țină seama în stabilirea profilului specialistului de înaltă calificare sînt: necesitățile actuale și de perspectivă ale economiei și culturii țării noastre, ritmul rapid și tendințele de dezvoltare ale disciplinei fundamentale de dezvoltare a științei, tehnicii și culturii pe plan mondial. În același timp, în orientarea școlii superioare este necesar să se țină în considerare faptul ca natura funcțiilor pe care absolvenții trebuie să le îndeplinească să se schimbe și să se diversifice tot mai accentuat, ceea ce are drept consecință fenomenul de mobilitate a specialiștilor, caracteristic societății moderne.

Aceste criterii, care condiționează adaptarea continuă la progresele științifice, reclamă o pregătire de profil larg, înțelegând prin aceasta, înțelegînd în toate sectoarele de învățămînt superior. Tendința menționată se manifestă în multe alte țări.

Profilul larg de pregătire trebuie să se imbine judicios cu orientarea spre domeniile solicitate de economie și cultură, astfel încît absolvenții să se poată încadra eficient într-un loc concret de activitate socială.

Strîns legat de stabilirea profilului învățămîntului superior este și fixarea duratei acestuia. Ținînd seama de experiența pe plan mondial și de faptul că durata totală a învățămîntului general și liceal din țara noastră crește la 12 ani, în propunerea care se face urmărește o reducere diferențială a duratei învățămîntului superior, în funcție de domeniul de pregătire.

Învățămîntul superior tehnic

Ținînd seama de considerațiile anterioare, și de necesitatea de a pregăti o personalitate tehnică de înaltă calificare, un profil larg al pregătirii inginerului a fost acceptat atît de specialiștii din învățămînt, cît și de cei din unitățile de cercetare, proiectare și producție. Un asemenea profil se va realiza prin înlăturarea pulverizării în specialități înguste, prin creșterea ponderii disciplinelor fundamentale, prin reducerea disciplinelor de specializare excesivă, care au de multe ori un caracter descriptiv, prin introducerea în mai mare măsură a disciplinelor la alegere în ultimele semestre de studii.

În acest scop, numărul de specialități pentru pregătirea inginerilor se propune să se reducă de la 68 la 44. Astfel, în domeniul industriei chimice în locul celor 7 specialități existente vor rămîni 4 (tehnologia chimică, tehnologia macromoleculare, tehnologia materialelor de construcție) și în domeniul energetic, electrotehnicii și electronicii, în loc de 10 specialități, se propun 6 (teorie și sisteme electrice, centrale electrice, electrotehnica, electronica, electronică, automată, calculatoare electronice); în domeniul industriei ușoare și alimentare, se propune reducerea de la 10 la 4 specialități (tehnologie mecanică în industria ușoară, tehnologie chimică în industria ușoară, industrii alimentare, fr-

vă și o bună îndrumare a studenților. Din aceste cauze, practica în producție are un caracter formal, o slabă eficiență.

Potențialul științific reprezentat de personalul didactic din instituțiile de învățămînt superior este încă insuficient antrenat la rezolvarea problemelor majore pe care le ridică dezvoltarea social-economică a țării. Forțele și mijloacele de cercetare sînt risipite pe un număr mare de teme, ceea ce se resimte în conținutul și în eficiența lucrărilor științifice. Nu există suficientă preocupare pentru valorificarea cercetărilor, îndeosebi pe calea aplicării lor în producție.

Ridicîndu-se personalului didactic există cazuri de nefolosire rațională a timpului de muncă, ceea ce are urmări negative asupra bunelor desfășurări a învățămîntului. Aceasta a contribuit și la ponderea mare a cumului în unele secțiuni de învățămînt, ceea ce are urmări negative asupra preocupării cu exigențe necesare.

Ministerul Învățămîntului n-a avut suficientă inițiativă în introducerea în învățămînt a ceea ce este nou și avansat, a vădit tendințe spre o centralizare excesivă, nu a dovedit întotdeauna receptivitate față de propunerile valoroase ale specialiștilor.

Perfecționarea învățămîntului superior constituie astăzi, în întreaga lume, obiect de studiu și de lărgi dezbateri. Această situație este determinată de faptul că în epoca noastră învățămîntul superior este pus în fața unei noi probleme științifice, a unor responsabilități tot mai mari în domeniul perfecționării a structurilor sale, a formelor sale de activitate.

Unul din factorii esențiali care condiționează această situație este

revoluția științifică și tehnică actuală, caracterizată prin creșterea în ritm necunoscut în trecut a fondului de informații al omenirii.

În condițiile contemporane, știința devine un factor tot mai activ al producției materiale. În același timp, unele ramuri ale științei (matematica, fizica, chimia) capătă un caracter tot mai aplicativ, prin faptul că oferă metode noi de investigație.

În condițiile progresului științei și tehnicii contemporane și ale dezvoltării ample și în ritm accelerat a economiei și culturii în țara noastră, problema definirii profilului pregătirii universitare capătă o importanță deosebită. Criteriile principale de care trebuie să se țină seama în stabilirea profilului specialistului de înaltă calificare sînt: necesitățile actuale și de perspectivă ale economiei și culturii țării noastre, ritmul rapid și tendințele de dezvoltare ale disciplinei fundamentale de dezvoltare a științei, tehnicii și culturii pe plan mondial. În același timp, în orientarea școlii superioare este necesar să se țină în considerare faptul ca natura funcțiilor pe care absolvenții trebuie să le îndeplinească să se schimbe și să se diversifice tot mai accentuat, ceea ce are drept consecință fenomenul de mobilitate a specialiștilor, caracteristic societății moderne.

Aceste criterii, care condiționează adaptarea continuă la progresele științifice, reclamă o pregătire de profil larg, înțelegînd prin aceasta, înțelegînd în toate sectoarele de învățămînt superior. Tendința menționată se manifestă în multe alte țări.

Profilul larg de pregătire trebuie să se imbine judicios cu orientarea spre domeniile solicitate de economie și cultură, astfel încît absolvenții să se poată încadra eficient într-un loc concret de activitate socială.

Strîns legat de stabilirea profilului învățămîntului superior este și fixarea duratei acestuia. Ținînd seama de experiența pe plan mondial și de faptul că durata totală a învățămîntului general și liceal din țara noastră crește la 12 ani, în propunerea care se face urmărește o reducere diferențială a duratei învățămîntului superior, în funcție de domeniul de pregătire.

Învățămîntul superior tehnic

Ținînd seama de considerațiile anterioare, și de necesitatea de a pregăti o personalitate tehnică de înaltă calificare, un profil larg al pregătirii inginerului a fost acceptat atît de specialiștii din învățămînt, cît și de cei din unitățile de cercetare, proiectare și producție. Un asemenea profil se va realiza prin înlăturarea pulverizării în specialități înguste, prin creșterea ponderii disciplinelor fundamentale, prin reducerea disciplinelor de specializare excesivă, care au de multe ori un caracter descriptiv, prin introducerea în mai mare măsură a disciplinelor la alegere în ultimele semestre de studii.

În acest scop, numărul de specialități pentru pregătirea inginerilor se propune să se reducă de la 68 la 44. Astfel, în domeniul industriei chimice în locul celor 7 specialități existente vor rămîni 4 (tehnologia chimică, tehnologia macromoleculare, tehnologia materialelor de construcție) și în domeniul energetic, electrotehnicii și electronicii, în loc de 10 specialități, se propun 6 (teorie și sisteme electrice, centrale electrice, electrotehnica, electronica, electronică, automată, calculatoare electronice); în domeniul industriei ușoare și alimentare, se propune reducerea de la 10 la 4 specialități (tehnologie mecanică în industria ușoară, tehnologie chimică în industria ușoară, industrii alimentare, fr-

ză și o bună îndrumare a studenților. Din aceste cauze, practica în producție are un caracter formal, o slabă eficiență.

Potențialul științific reprezentat de personalul didactic din instituțiile de învățămînt superior este încă insuficient antrenat la rezolvarea problemelor majore pe care le ridică dezvoltarea social-economică a țării. Forțele și mijloacele de cercetare sînt risipite pe un număr mare de teme, ceea ce se resimte în conținutul și în eficiența lucrărilor științifice. Nu există suficientă preocupare pentru valorificarea cercetărilor, îndeosebi pe calea aplicării lor în producție.

Ridicîndu-se personalului didactic există cazuri de nefolosire rațională a timpului de muncă, ceea ce are urmări negative asupra bunelor desfășurări a învățămîntului. Aceasta a contribuit și la ponderea mare a cumului în unele secțiuni de învățămînt, ceea ce are urmări negative asupra preocupării cu exigențe necesare.

Ministerul Învățămîntului n-a avut suficientă inițiativă în introducerea în învățămînt a ceea ce este nou și avansat, a vădit tendințe spre o centralizare excesivă, nu a dovedit întotdeauna receptivitate față de propunerile valoroase ale specialiștilor.

Perfecționarea învățămîntului superior constituie astăzi, în întreaga lume, obiect de studiu și de lărgi dezbateri. Această situație este determinată de faptul că în epoca noastră învățămîntul superior este pus în fața unei noi probleme științifice, a unor responsabilități tot mai mari în domeniul perfecționării a structurilor sale, a formelor sale de activitate.

Unul din factorii esențiali care condiționează această situație este revoluția științifică și tehnică actuală, caracterizată prin creșterea în ritm necunoscut în trecut a fondului de informații al omenirii.

În condițiile contemporane, știința devine un factor tot mai activ al producției materiale. În același timp, unele ramuri ale științei (matematica, fizica, chimia) capătă un caracter tot mai aplicativ, prin faptul că oferă metode noi de investigație.

În condițiile progresului științei și tehnicii contemporane și ale dezvoltării ample și în ritm accelerat a economiei și culturii în țara noastră, problema definirii profilului pregătirii universitare capătă o importanță deosebită. Criteriile principale de care trebuie să se țină seama în stabilirea profilului specialistului de înaltă calificare sînt: necesitățile actuale și de perspectivă ale economiei și culturii țării noastre, ritmul rapid și tendințele de dezvoltare ale disciplinei fundamentale de dezvoltare a științei, tehnicii și culturii pe plan mondial. În același timp, în orientarea școlii superioare este necesar să se țină în considerare faptul ca natura funcțiilor pe care absolvenții trebuie să le îndeplinească să se schimbe și să se diversifice tot mai accentuat, ceea ce are drept consecință fenomenul de mobilitate a specialiștilor, caracteristic societății moderne.

Aceste criterii, care condiționează adaptarea continuă la progresele științifice, reclamă o pregătire de profil larg, înțelegînd prin aceasta, înțelegînd în toate sectoarele de învățămînt superior. Tendința menționată se manifestă în multe alte țări.

Profilul larg de pregătire trebuie să se imbine judicios cu orientarea spre domeniile solicitate de economie și cultură, astfel încît absolvenții să se poată încadra eficient într-un loc concret de activitate socială.

Strîns legat de stabilirea profilului învățămîntului superior este și fixarea duratei acestuia. Ținînd seama de experiența pe plan mondial și de faptul că durata totală a învățămîntului general și liceal din țara noastră crește la 12 ani, în propunerea care se face urmărește o reducere diferențială a duratei învățămîntului superior, în funcție de domeniul de pregătire.

Învățămîntul superior tehnic

Ținînd seama de considerațiile anterioare, și de necesitatea de a pregăti o personalitate tehnică de înaltă calificare, un profil larg al pregătirii inginerului a fost acceptat atît de specialiștii din învățămînt, cît și de cei din unitățile de cercetare, proiectare și producție. Un asemenea profil se va realiza prin înlăturarea pulverizării în specialități înguste, prin creșterea ponderii disciplinelor fundamentale, prin reducerea disciplinelor de specializare excesivă, care au de multe ori un caracter descriptiv, prin introducerea în mai mare măsură a disciplinelor la alegere în ultimele semestre de studii.

În acest scop, numărul de specialități pentru pregătirea inginerilor se propune să se reducă de la 68 la 44. Astfel, în domeniul industriei chimice în locul celor 7 specialități existente vor rămîni 4 (tehnologia chimică, tehnologia macromoleculare, tehnologia materialelor de construcție) și în domeniul energetic, electrotehnicii și electronicii, în loc de 10 specialități, se propun 6 (teorie și sisteme electrice, centrale electrice, electrotehnica, electronica, electronică, automată, calculatoare electronice); în domeniul industriei ușoare și alimentare, se propune reducerea de la 10 la 4 specialități (tehnologie mecanică în industria ușoară, tehnologie chimică în industria ușoară, industrii alimentare, fr-

ză și o bună îndrumare a studenților. Din aceste cauze, practica în producție are un caracter formal, o slabă eficiență.

Potențialul științific reprezentat de personalul didactic din instituțiile de învățămînt superior este încă insuficient antrenat la rezolvarea problemelor majore pe care le ridică dezvoltarea social-economică a țării. Forțele și mijloacele de cercetare sînt risipite pe un număr mare de teme, ceea ce se resimte în conținutul și în eficiența lucrărilor științifice. Nu există suficientă preocupare pentru valorificarea cercetărilor, îndeosebi pe calea aplicării lor în producție.

Ridicîndu-se personalului didactic există cazuri de nefolosire rațională a timpului de muncă, ceea ce are urmări negative asupra bunelor desfășurări a învățămîntului. Aceasta a contribuit și la ponderea mare a cumului în unele secțiuni de învățămînt, ceea ce are urmări negative asupra preocupării cu exigențe necesare.

Ministerul Învățămîntului n-a avut suficientă inițiativă în introducerea în învățămînt a ceea ce este nou și avansat, a vădit tendințe spre o centralizare excesivă, nu a dovedit întotdeauna receptivitate față de propunerile valoroase ale specialiștilor.

Perfecționarea învățămîntului superior constituie astăzi, în întreaga lume, obiect de studiu și de lărgi dezbateri. Această situație este determinată de faptul că în epoca noastră învățămîntul superior este pus în fața unei noi probleme științifice, a unor responsabilități tot mai mari în domeniul perfecționării a structurilor sale, a formelor sale de activitate.

Unul din factorii esențiali care condiționează această situație este revoluția științifică și tehnică actuală, caracterizată prin creșterea în ritm necunoscut în trecut a fondului de informații al omenirii.

În condițiile contemporane, știința devine un factor tot mai activ al producției materiale. În același timp, unele ramuri ale științei (matematica, fizica, chimia) capătă un caracter tot mai aplicativ, prin faptul că oferă metode noi de investigație.

În condițiile progresului științei și tehnicii contemporane și ale dezvoltării ample și în ritm accelerat a economiei și culturii în țara noastră, problema definirii profilului pregătirii universitare capătă o importanță deosebită. Criteriile principale de care trebuie să se țină seama în stabilirea profilului specialistului de înaltă calificare sînt: necesitățile actuale și de perspectivă ale economiei și culturii țării noastre, ritmul rapid și tendințele de dezvoltare ale disciplinei fundamentale de dezvoltare a științei, tehnicii și culturii pe plan mondial. În același timp, în orientarea școlii superioare este necesar să se țină în considerare faptul ca natura funcțiilor pe care absolvenții trebuie să le îndeplinească să se schimbe și să se diversifice tot mai accentuat, ceea ce are drept consecință fenomenul de mobilitate a specialiștilor, caracteristic societății moderne.

Aceste criterii, care condiționează adaptarea continuă la progresele științifice, reclamă o pregătire de profil larg, înțelegînd prin aceasta, înțelegînd în toate sectoarele de învățămînt superior. Tendința menționată se manifestă în multe alte țări.

Profilul larg de pregătire trebuie să se imbine judicios cu orientarea spre domeniile solicitate de economie și cultură, astfel încît absolvenții să se poată încadra eficient într-un loc concret de activitate socială.

Strîns legat de stabilirea profilului învățămîntului superior este și fixarea duratei acestuia. Ținînd seama de experiența pe plan mondial și de faptul că durata totală a învățămîntului general și liceal din țara noastră crește la 12 ani, în propunerea care se face urmărește o reducere diferențială a duratei învățămîntului superior, în funcție de domeniul de pregătire.

Învățămîntul superior tehnic

Ținînd seama de considerațiile anterioare, și de necesitatea de a pregăti o personalitate tehnică de înaltă calificare, un profil larg al pregătirii inginerului a fost acceptat atît de specialiștii din învățămînt, cît și de cei din unitățile de cercetare, proiectare și producție. Un asemenea profil se va realiza prin înlăturarea pulverizării în specialități înguste, prin creșterea ponderii disciplinelor fundamentale, prin reducerea disciplinelor de specializare excesivă, care au de multe ori un caracter descriptiv, prin introducerea în mai mare măsură a disciplinelor la alegere în ultimele semestre de studii.

În acest scop, numărul de specialități pentru pregătirea inginerilor se propune să se reducă de la 68 la 44. Astfel, în domeniul industriei chimice în locul celor 7 specialități existente vor rămîni 4 (tehnologia chimică, tehnologia macromoleculare, tehnologia materialelor de construcție) și în domeniul energetic, electrotehnicii și electronicii, în loc de 10 specialități, se propun 6 (teorie și sisteme electrice, centrale electrice, electrotehnica, electronica, electronică, automată, calculatoare electronice); în domeniul industriei ușoare și alimentare, se propune reducerea de la 10 la 4 specialități (tehnologie mecanică în industria ușoară, tehnologie chimică în industria ușoară, industrii alimentare, fr-

ză și o bună îndrumare a studenților. Din aceste cauze, practica în producție are un caracter formal, o slabă eficiență.

Potențialul științific reprezentat de personalul didactic din instituțiile de învățămînt superior este încă insuficient antrenat la rezolvarea problemelor majore pe care le ridică dezvoltarea social-economică a țării. Forțele și mijloacele de cercetare sînt risipite pe un număr mare de teme, ceea ce se resimte în conținutul și în eficiența lucrărilor științifice. Nu există suficientă preocupare pentru valorificarea cercetărilor, îndeosebi pe calea aplicării lor în producție.

Ridicîndu-se personalului didactic există cazuri de nefolosire rațională a timpului de muncă, ceea ce are urmări negative asupra bunelor desfășurări a învățămîntului. Aceasta a contribuit și la ponderea mare a cumului în unele secțiuni de învățămînt, ceea ce are urmări negative asupra preocupării cu exigențe necesare.

Ministerul Învățămîntului n-a avut suficientă inițiativă în introducerea în învățămînt a ceea ce este nou și avansat, a vădit tendințe spre o centralizare excesivă, nu a dovedit întotdeauna receptivitate față de propunerile valoroase ale specialiștilor.

Perfecționarea învățămîntului superior constituie astăzi, în întreaga lume, obiect de studiu și de lărgi dezbateri. Această situație este determinată de faptul că în epoca noastră învățămîntul superior este pus în fața unei noi probleme științifice, a unor responsabilități tot mai mari în domeniul perfecționării a structurilor sale, a formelor sale de activitate.

Unul din factorii esențiali care condiționează această situație este revoluția științifică și tehnică actuală, caracterizată prin creșterea în ritm necunoscut în trecut a fondului de informații al omenirii.

În condițiile contemporane, știința devine un factor tot mai activ al producției materiale. În același timp, unele ramuri ale științei (matematica, fizica, chimia) capătă un caracter tot mai aplicativ, prin faptul că oferă metode noi de investigație.

În condițiile progresului științei și tehnicii contemporane și ale dezvoltării ample și în ritm accelerat a economiei și culturii în țara noastră, problema definirii profilului pregătirii universitare capătă o importanță deosebită. Criteriile principale de care trebuie să se țină seama în stabilirea profilului specialistului de înaltă calificare sînt: necesitățile actuale și de perspectivă ale economiei și culturii țării noastre, ritmul rapid și tendințele de dezvoltare ale disciplinei fundamentale de dezvoltare a științei, tehnicii și culturii pe plan mondial. În același timp, în orientarea școlii superioare este necesar să se țină în considerare faptul ca natura funcțiilor pe care absolvenții trebuie să le îndeplinească să se schimbe și să se diversifice tot mai accentuat, ceea ce are drept consecință fenomenul de mobilitate a specialiștilor, caracteristic societății moderne.

Aceste criterii, care condiționează adaptarea continuă la progresele științifice, reclamă o pregătire de profil larg, înțelegînd prin aceasta, înțelegînd în toate sectoarele de învățămînt superior. Tendința menționată se manifestă în multe alte țări.

Profilul larg de pregătire trebuie să se imbine judicios cu orientarea spre domeniile solicitate de economie și cultură, astfel încît absolvenții să se poată încadra eficient într-un loc concret de activitate socială.

flinta facultății de conductori agronomi (agricultură, horticultură, zootehnie), cu durată de școlarizare de 2 ani.

Învățămîntul economic

În profilarea învățămîntului economic s-a avut în vedere ca formarea economistilor să se realizeze printr-o îmbinare mai bună decît în prezent a pregătirii economice generale cu cea de specialitate, folosind în mai mare măsură tehnicile moderne de calcul și realizînd o mai strînsă corelare cu cerințele producției.

Nomenclatorul de specialități va cuprinde directul noi de pregătire (cibernetică economică, mecanizarea și automatizarea calculului economic).

Fată de actuala școlarizare de 5 ani, durata studiilor va fi diferențiată, după specificul specialităților: 4 ani — economia generală, economia industriei, economia agriculturii, comerțului exterior, merceologie; 4½ ani — statistică; 5 ani — mecanizarea și automatizarea calculului economic, cibernetica economică.

Învățămîntul universitar

Universitățile au funcția socială complexă de a pregăti, pe lîngă personalul didactic pentru școlile de grad mediu, și cadrele necesare cercetării, producției, învățămîntului superior, sectorului social-cultural, aparatului de stat.

În actuala organizare, universitățile sînt compartimentate pe secții de profil îngust, fără să se țină seama că majoritatea absolvenților sînt încadrați ca profesori în învățămîntul superior, ceea ce impune o pregătire unde este necesar un orizont larg de informație științifică și o bună informare pedagogică. Totodată, durata de școlarizare este stabilită în mod uniform la 5 ani.

Ținînd seama de specificul activităților îndeplinite de absolvenți, se impune o rezolvare diferențiată în ce privește profilul pregătirii, durata, modalitățile de specializare. Ca urmare se propune ca durata învățămîntului universitar pentru pregătirea de cadre didactice să fie de 4 ani (V—XII) și de 4½ ani (pentru pregătirea cercetătorilor științifici, studenții care doresc vor face după anul III, în urma selecției, încă 1½ ani de studii pentru această categorie de cadre, durată totală de școlarizare va fi de 4½ ani).

Învățămîntul pedagogic superior

O dată cu extinderea învățămîntului general de la 4 la 7 și anul la 8 ani, pentru dezvoltarea personalului didactic, care a crescut considerabil, a fost creat sistemul de institute pedagogice de 3 ani. Absolvenții acestor institute devin profesori la clasele V—VIII. Pe lîngă formarea de profesori, institutele pedagogice aduc o contribuție importantă la îmbogățirea vieții culturale și științifice din rezoluția în care funcționează.

Întrucît necesarul de cadre didactice pentru clasele V—VIII este încă mare, se justifică menținerea în continuare a institutelor pedagogice. Unele institute pedagogice vor prelua și sarcini de perfecționare a personalului didactic din învățămîntul general.

Învățămîntul medical

INTIMPLĂRI DIN CAPITALĂ ȘI DIN ȚARĂ

La comisia de conciliere

Am stat ieri de vorbă cu tovarășa Ioana Săndrea, președinta tribunalului din raionul 23 August, care ne-a împărtășit cu satisfacție câteva episoade din sedințele de conciliere ale proceselor de divorț. Oamenii care se prezintă la aceste sedințe, adeseori din motive cu totul netemele, se prezintă la astfel de sedințe și, sub privirea plină de atitudine umanitară ale președintelui tribunalului, se răzgândesc din nou și își urmează mai departe drumul comun în viață. Alții, au prilejul să mediteze asupra concinșelor pe care le are desfacerea unei căsătorii asupra propriilor lor copii; asupra vișii de familie care își intrerupe brusc firul.

Vă relatăm câteva asemenea cazuri, subliniind totodată activitatea plină de conținut educativ pe care o desfășoară în această direcție, instanțele noastre de judecată.

Rodica și Dan L. au hotărât ca după un an de căsătorie să divorțeze. Sînt amîndoi tineri. În viața lor au apărut niște fricțiuni minore care s-au amplificat în mod artificial. Să ascultăm și noi răspunsurile la câteva întrebări:

— Care este motivul divorțului?
— Soția mea nu-mi acordă îngrădite necesare.
— Despre ce fel de „îngrădite” este vorba?
— De pildă, cînd vin de la serviciu nu găsesc masa pusă.
— Soția dumneavoastră are serviciu?
— Da. Însă datorită programului, ea vine mai tîrziu cu o jumătate de oră.

Atunci:
— Inceț, inceț, cu răbdare, tineri se înțeleg și de fapt se iubesc și cu aceste mici neînțelegeri nu pot împiedica asupra bunului mers al căsătoriei. Pleacă la braț, bucură-te de comun acord, au încheiat definitiv un divorț care nu avea ce să caute în calea fericirii lor.

Sînt căsătorii de 26 de ani. Peste un sfert de secol. În timpul acesta s-au

„Sînt mîndru că sînt cetățean al României”

(Urmare din pag. 1)

desi nu în măsura în care ar fi dorit, deoarece am fost foarte ocupat. Multe s-au transformat aici mai ales la periferie: bălțile care erau acolo și pe care le țineau, dispărute, căsutele înalbe au dispărut. Înainte era oriblu. De asemenea, regularea și valorile. Am găsit în ele o mare bogătie de idei, probleme și soluții care atestă nu numai o pregătire solidă, ci și o îndrăzneală de a dreptul curioasă. Par foarte bine pregătiti și cred că vor da și pe viitor țării și științei universale o contribuție substanțială. Noua școală românească de mecanică și fluidelor — condusă de prietenul meu Carafoll, recunoscut de toată lumea ca un mare savant — s-a spus de pe acum cuvîntul în acest domeniu și am convingerea că perspectivele vor întrece cu mult ceea ce s-a făcut.

Am cunoscut oameni care înțelegînd cercetări în științele nucleare, în științele electronice. Grupul condus de Hulubei dispune de cadre de prim ordin. Eu, care lucrez la Sarcă cu o-

menii de știință francezi ce se consideră ca foarte înalți în domeniul nuclear, trebuie să spun că noi românii sîntem la același nivel.

De altfel nu trebuie să uităm un lucru: America nu dispune de mai mult de 3.000 de adevărați cercetători. Asemenea oameni avem și noi în România. Avem materiale cunoscute pe care noi n-o cumpărăm din străinătate. Nu sîntem poate mari producători precum sînt alte state, deoarece sîntem o țară mai mică. Dar celelalte nevoase din creier n-au nevoie să fie mai numeroase ca și de rezultate mari. Sînt convins că știința românească va străluci întotdeauna, că România poate străluci

— Ce părere v-ați format despre nivelul științei românești?

— Ceea ce pot să spun este că în România am găsit enorm de multe idei iar oamenii ei de știință mă pasionează pur și simplu. Am cunoscut pe mulți dintre ei, mai ales pe cei tineri, la Simpozionul Comunicările lor mi s-au părut deosebit de interesante și valoroase. Am găsit în ele o mare bogătie de idei, probleme și soluții care atestă nu numai o pregătire solidă, ci și o îndrăzneală de a dreptul curioasă. Par foarte bine pregătiti și cred că vor da și pe viitor țării și științei universale o contribuție substanțială.

Noua școală românească de mecanică și fluidelor — condusă de prietenul meu Carafoll, recunoscut de toată lumea ca un mare savant — s-a spus de pe acum cuvîntul în acest domeniu și am convingerea că perspectivele vor întrece cu mult ceea ce s-a făcut.

Am cunoscut oameni care înțelegînd cercetări în științele nucleare, în științele electronice. Grupul condus de Hulubei dispune de cadre de prim ordin. Eu, care lucrez la Sarcă cu o-

Un nou sediu pentru Institutul de Metrologie

Pentru desfășurarea în mod corespunzător a activității legale de cercetare științifică în domeniul metrologiei, realizării de aparate de măsurat etalon și transmiterii unității de măsură la nivelul cerințelor economiei naționale în continuă dezvoltare, a fost înființat prin institutul „Proiect” București un studiu tehnico-economic pentru un nou sediu al Institutului de Metrologie. Construcția, cu suprafață și utilitare, va fi construită dintr-un pavilion pentru laboratoarele de cercetare, un pavilion tehnico-administrativ și un atelier de profilaj și proiectare pentru aparate etalon, însumind o suprafață desfășurată de peste 6.000 m². Lucrarea se va realiza pînă la sfîrșitul semestrului I 1969.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Federale a Germaniei va face o vizită în țara noastră

La invitația guvernului Republicii Socialiste România, ministrul afacerilor externe al Republicii Federale a Germaniei, Willy Brandt, va face o vizită oficială în România la începutul lunii august 1967.

IERI • AZI • MÎINE

Un grup de artiști de estradă varșovieni din colectivul care va prezenta astăzi seară la grădina Botana din București și apoi în alte orașe ale țării, un program pregătit special pentru spectatori români

LA BRASOV s-au dat în folosință primele apartamente proprietate personală. Ieri, în cartierul Gării noi, 108 familii au primit cheile pentru noile apartamente și garsoniere.

PREZENTAREA COLECȚIEI „MINERVA” A EDITURII PENTRU LITERATURĂ, se va face astăzi, orele 19.00, la librăria „Mihail Sadoveanu” din București.

Tot astăzi apare în librărie volumul „Poeme” de Marin Sorescu, care va deschide o nouă colecție a Editurii pentru Literatură, intitulată „Albatros”.

16 partide internaționale de fotbal pe terenurile noastre

O vizită făcută ieri la sediul federației ne-a pus în posesia programului complet al meciurilor de fotbal desfășurate în țară și peste hotare. Iată-l:

27 IULIE: Farul Constanța — Motor Zwickau (R. D. Germană); 29 IULIE: Farul Constanța — F. C. Sittard (Olanda); 30 IULIE: Petrolul Ploiești — Motor Zwickau; 1 AUGUST: Universitatea Craiova — F. C. Sittard; 2 AUGUST: Siderurgistul Galați — Motor Zwickau; A.S.A. Tg. Mureș — Echipa Armatei R.P.D. Coreene; 3 AUGUST: Universitatea Cluj — F. C. Sittard; 8 AUGUST: Steaua — T.S.K.A. Cernavoda; Zname Sofia; 10 IULIE: Vlasia Tirana; Universitatea Cluj — Echipa Armatei

— În final, ce ați dori să transmiteți cetățenilor României socialiste, în acest ultim ceas dinaintea plecării?

— Să fie adevărați și buni cetățeni ai României, să-și slujească țara cu abnegație. Eu sînt mîndru că sînt cetățean al României. Și un ultim cuvînt: la vedere, la vedere cit mai curînd!

M. RADIAN

Bucătăria modernă și industria conservelor

(Urmare din pag. 1)

de tipul baby-food, deși nimeni de la noi nu s-ar putea plînge de lipsa materiei prime necesare preparării lor; perspectivele de producere a acestora în țară sînt amănunțite — în special în domeniul de conservă — pentru un viitor destul de vag și destul de incert.

În culcușul călduț al inerteiei

Specialiștii cu care am discutat, sînt unanim în a recunoaște că procesul de diversificare, în domeniul producției de conserve, a rămas într-o fază incipientă. „Dăm dovadă de prea multă timiditate — ne spunea inginerul ION CRISTEA — director general al direcției generale a conservelor și a produselor zaharoase din M.I.A. În toamna anului trecut și în această primăvară am omologat zece sortimente noi. Avem foarte multe cereri pe care încă nu le putem onora corespunzător. În alte țări pe care le-am vizitat, există o largă varietate de produse preparate în cele mai neasteptate feluri. Am adus cîteva mostre și intenționăm să le producem, deocamdată în cantități mai mici, pentru a constata în ce măsură se bucură de adevărata gospodărie.”

Ing. PETRE BERZESCU, adjunct al ministrului Industriei Alimentare este, la rîndul său, de părere că în întreprinderi preocupările pentru elaborarea de rețete noi sînt ca și inexistente. Am consemnat, contrariu, și opiniile exprimate de către unii spe-

CU PRILEJUL CELEI DE-A 13 ANIVERSARII A ZILEI DE 20 IULIE — data semnării acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam ambasadorul Republicii Democratice Vietnam la București, Hoang Tu, a oferit miercuri la sala Teatrului „Ion Creangă”, o seară de filme documentare inspirate de lupta și activitatea poporului vietnamez pentru apărarea patriei sale.

Au participat Mihail Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, Alecu Costică, vicepreședinte al I.R.R.C.S., C. Paraschivescu Bălcăneanu, vicepreședinte al Comitetului Național de solidaritate cu lupta poporului vietnamez, reprezentanți ai unor organizații de masă și obștești, oameni de artă și culturali, ziariști.

Au luat parte și șefi de misiuni diplomatice și alți membri ai corpului diplomatic.

BILETE PENTRU EXCURSII ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ. R. P. BULGARIA ȘI R. P. POLONĂ s-au pus de ieri în vânzare la Agenția O.N.T. din București filiala din Calea Victoriei 100. Excursiile se vor efectua în cursul lunilor octombrie, noiembrie și decembrie.

PROBELE DE RECEPȚIE A VASULUI MINERALIER „OL-TUL”, de 25.400 tone d.w. au început ieri în Japonia. Navi, a șaptea din comandă de operațiunile fîcătoare șantierelor navale japoneze, va fi lăsat în primire de NAVROM pe data de 27 iulie, după care va încerca de la Madras (India) primul ei transport de minereu de fier pentru România.

DELEGATIA SFATULUI POPULAR AL ORASULUI VARSOVIA a început ieri o vizită în București, la invitația Sfatului Popular al Capitalei. Cu această ocazie tot. Bogumil Palasz, secretar adjunct al Comitetului de Cultură și Artă din Varșovia, conducătorul delegației, ne-a spus: „Schimbările culturale, dintre statele populare ale Varșoviei și Bucureștiului, prilejului de „Duminița culturală poloneză” și de „Duminița culturală românească”, vor cuprinde spectacole de estradă, expoziții de grafică și de literatură și alte manifestări. Ne bucurăm foarte mult că putem prezenta locuitorilor îndrăgitori ai dumeavoastră oraș formația de estradă a Varșoviei și, prin intermediul expozițiilor, o parte din realizările culturale poloneze.”

Rubrică elocvintă de IOAN NOUR

PRONOXPRESE

Tragera din 18 iulie 1967
EXTRAGEREA I: 16 23 35 12
28 15 — 10 38
EXTRAGEREA II: a 44 13
11 14 5 — 24 30
Fond de premii: 247.772 lei
Report la categoria I: 169 086 lei.

16 partide internaționale de fotbal pe terenurile noastre

R.P.D. Coreene; 10 AUGUST: Dinamo București — Echipa Armatei R.P.D. Coreene; Dinamo Pitești — Racing Club Beirut; 13 AUGUST: Farul Constanța — Racing Club Beirut; U.T.A. Fenerbach Istanbul (partidă retur în cadrul „Cupel Balcanice”); 15 AUGUST: Politehnica București — Racing Club Beirut.

În această perioadă trei echipe românești vor efectua turnee peste hotare. Dinamo București în Turcia (două jocuri între 2-5 august), Petrolul Ploiești în R. D. Germană (trei jocuri între 3-12 august) și A.S.A. Tg. Mureș în R. S. Cehoslovacă (două jocuri între 3-10 august).

din Tulcea. „Se întâmplă adesea — spune el — ca legumele să fie prelucrate cu întîrziere datorită aprovizionării de la distanță, și e suficient ca ele să se deshidrateze chiar foarte puțin, pentru a-și pierde gustul și prestigiul în rîndul consumatorilor. La noi această problemă se pune mai puțin, deoarece materia primă pe care o utilizăm provine chiar din grădina noastră”. Existenta unei baze de aprovizionare proprii nu a scutit totuși această întreprindere de a înregistra anul trecut din partea beneficiarilor refuzuri care se ridicau la 42 de tone de conserve. Riscul compromiterii planului de producție a produselor de conservă este foarte puțin receptiv la cererile planului unităților agricole și de a extinde suprafețele destinate unor culturi de care bucură țara se poate dispensa dovleci, fasole fină, sparanghel, ciuperci, ardei și altele. De asemenea, Ministerul Economiei Forestiere nu la măsuri de stimulare a recoltării elupercilor și a fructelor de pădure: a afinelor, a smurei, a măceșului, a castanelor.

Cu sare și cu piper

Varietatea produselor conservate trebuie privită în strînsă legătură cu calitatea lor. Sarea și piperul conservelor constă în satisfacția gustativă și olfactivă pe care pot să ne-o dăruiască. Cine nu-și dorește să găsească în recipient aroma fructelor proaspete, gustul de ingredient, bine dozat, savoarei unor combinații ingenioase de legume, de carne? Măiestria lucrătorilor din industria conservelor, rezidă tocmai în a ști să realizeze asemenea produse și nu amestecuri fide, cu care cumpărătorul se poate înșela doar o singură dată. De ce, de pildă, anumite produse au pe plată o apariție atât de efemeră? O explicație ne-a dat-o NICOLAE MIHAI, inginer șef la I.I.S. „Dunărea”

Industria noastră de conserve contribuie, asadar, destul de puțin la ușurarea travaliului diurn în bucătăria casnică. Pentru ca rolul său să crească este nevoie de mai multă mobilitate, atât din partea ministerului de resort, a institutului de cercetări, cit și din partea specialiștilor din întreprinderi. Omologarea, autorizarea, stabilirea prețurilor (etape care în prezent se lungesc pînă la un an și chiar mai mult) trebuie supuse unei drastice operații de comprimare. După cum e firesc rețetele, o dată întocmite, să fie introduse operativ în producție. Este imperios necesar ca serviciile tehnologice să-și precizeze profilul, să nu mai fie confundate cu serviciile de

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

Vizita în Olanda a președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer

(Urmare din pag. 1)

unul nou stil național de construcție, foarte personal, cu influențe scandinave și mediteraneene. În ultimii 15 ani, Amsterdamul s-a dezvoltat impetuș prin crearea unui vast cartier care formează un ansamblu modern și interesant din punct de vedere arhitectural și urbanistic. El este cel mai important centru economic, politic și cultural al țării și unul din marile centre comerciale și financiare din vestul Europei.

Se vizitează Muzeul național din Amsterdam — Rijksmuseum — unul dintre cele mai bogate din lume. Conduși de directorul general al muzeului, oaspeții români vizitează sălile vaste care adăpostesc colecții de o deosebită valoare artistică, intrate de mult în patrimoniul artei universale și care oferă posibilitatea de a studia arta Olandei de la origini pînă în zilele noastre. Lucrări aparținînd picturii de secolul de Frans Hals, caracterizate printr-o reprezentare realistă a unor subiecte luate din viața cotidiană, lucrări cunoscute ale lui Vermeer, peisajele lui Van Goyen sau Van Ruysdael, străbătute de calmul priveliștilor olandeze, determină numeroase popasuri ale oaspeților. Din bogatul tezaur al muzeului se desprind personalitatea lui Rembrandt, excepțională prin multilateralitatea genurilor abordate, prin înaltul umanism al artei sale, prin forța de înțelegere și investigație a psihologiei umane. Oaspeții români poposesc îndelung în fața celebrelor tablouri „Rondul de noaptea”, „Sindicatul postăvarilor”, „Lecția de anatomie a profesorului Deijman” etc. Premierul Maurer felicită călduros conducerea muzeului pentru marea grijă acordată conservării și prezentării acestor capodopere ale artei universale.

În cursul după-amiezii, la Amsterdam, președintele Consiliului de Miniștri al României și celelalte persoane oficiale române au fost oaspeții conducerii celui mai mare concern olandez de construcție de mașini — „Verenigde Machinefabriek Stork — Werksoort”. Ministrul pentru problemele economice al Olandei, Leo de Block, îi salută călduros pe oaspeții români. În salonul de recepție al întreprinderii are loc o întîlnire cu conducătorii concernului. Președintele Consiliului de administrație, dr. H. Frowein, adresîndu-se oaspe-

tează își pierde gustul, ceea ce e de natură să arunce o umbră asupra produsului în genere.”

Conservarea proprietăților inițiale ale produselor este condiționată de folosirea întregului arsenal de mijloace de sterilizare preconizate de tehnica modernă și de reducerea la limita minimă posibilă a timpului necesar pentru distrugerea microorganismelor aerobe și anaerobe. În această ordine de idei, se poate aprecia că preocupările Institutului de cercetări alimentare, nu se disting prin inedit și nici prin receptivitate față de metodele de tratare utilizate astăzi într-o seamă de țări. Sterilizarea cu ajutorul curenților de înaltă frecvență — ca să dăm un singur exemplu — nu este cuprinsă nici măcar în planul de perspectivă al cercetărilor. Studiile întreprinse sub egida institutului se desfășoară lent, pentru aceasta aducîndu-se motivarea puerilă că produsele pentru exportul în țări au un caracter... sezonier. Să fie tocmai acest institut străluc de posibilitățile pe care le oferă existența se lor?

Industria noastră de conserve contribuie, asadar, destul de puțin la ușurarea travaliului diurn în bucătăria casnică. Pentru ca rolul său să crească este nevoie de mai multă mobilitate, atât din partea ministerului de resort, a institutului de cercetări, cit și din partea specialiștilor din întreprinderi. Omologarea, autorizarea, stabilirea prețurilor (etape care în prezent se lungesc pînă la un an și chiar mai mult) trebuie supuse unei drastice operații de comprimare. După cum e firesc rețetele, o dată întocmite, să fie introduse operativ în producție. Este imperios necesar ca serviciile tehnologice să-și precizeze profilul, să nu mai fie confundate cu serviciile de

LIA MARGARIT

ților, subliniază importanța vizitei premerlului român și își exprimă speranța că ea va contribui la dezvoltarea relațiilor economice între Olanda și România.

Referindu-se apoi la cuvîntarea rostită la începutul acestei an de ministru afacerilor externe român, Corneliiu Mănescu, la Institutul Regal de Relații Internaționale de la Bruxelles, cu privire la problemele interesant deosebite cîvințele citate cu acest prilej, ale secretarului general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Nicolae Ceaușescu, „care sînt, fără îndoială, de mare importanță, deoarece ele conțin adevărul că bunele relații între țările europene nu se pot menține decît prin respect reciproc. Această axiomă — a continuat vorbitorul — este cu siguranță

și a noastră și noi avem experiența că, ținînd seama de acest principiu, vom putea realiza legături importante”.

După o amplă prezentare a unele sectoare de producție, Marea firmă industrială olandeză, însumînd 17 uzine cu 23.000 de salariați, are în programul său de producție țirări de instalații și fabrici complete pentru industria chimică, petrochimică, foraje, rafinării, industria alimentară, textilă, industria hîrtiei, livrări de vagoane de marfă și călătorii, locomotive Diesel, motoare Diesel industriale și marine, echipamente, utilaje și aparatură pentru industria construcțiilor de mașini.

La plecare, președintele Consiliului de Miniștri a mulțumit cordial gazdelor pentru primirea făcută.

Seara, oaspeții români s-au însoțit la Haga.

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

și a noastră și noi avem experiența că, ținînd seama de acest principiu, vom putea realiza legături importante”.

După o amplă prezentare a unele sectoare de producție, Marea firmă industrială olandeză, însumînd 17 uzine cu 23.000 de salariați, are în programul său de producție țirări de instalații și fabrici complete pentru industria chimică, petrochimică, foraje, rafinării, industria alimentară, textilă, industria hîrtiei, livrări de vagoane de marfă și călătorii, locomotive Diesel, motoare Diesel industriale și marine, echipamente, utilaje și aparatură pentru industria construcțiilor de mașini.

La plecare, președintele Consiliului de Miniștri a mulțumit cordial gazdelor pentru primirea făcută.

Seara, oaspeții români s-au însoțit la Haga.

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

— Prin telefon de la trimisul nostru —

Ing. C. AMARITEI

Apelul C. C. al F. N. E. din Vietnamul de sud

HANOI 19 (Agerpres). — Cu prilejul împlinirii a 13 ani de la semnarea, la 20 iulie 1954, a acordurilor de la Geneva în legătură cu Vietnamul, Comitetul Central al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud a dat publicității un apel către toate popoarele, guvernele, organizațiile și personalitățile din lume care iubesc pacea, libertatea și dreptatea, în care se spune: Violinul flagrant acordurile de la Geneva, în cei 13 ani care au trecut, imperialismul american a călcat în picioare cu brutalitate dreptul poporului vietnamez de a trăi independent și în pace.

Desconsiderând normele dreptului internațional, el a declanșat unul dintre cele mai mari războaie de agresiune. Paralel cu intensificarea războiului de agresiune din Vietnamul de sud, imperialismul american a lansat un război deschis de „escaladare” împotriva R. D. Vietnam, violând normele juridice internaționale cu privire la suveranitatea și independența statelor.

Sub conducerea Frontului Național de Eliberare, cele 14 milioane de sud-vietnamezi și-au intensificat acțiunile patriotice în lupta lor eroică pentru independența națională, obținând tot mai multe victorii. Numai în iarna și primăvara 1966—1967, forțele patriotice au scos din luptă 175.000 militari inamici, dintre care 70.000 americani.

Victoriile obținute de forțele patriotice și populația sud-vietnameză nu pot fi separate de solidaritatea celor 17 milioane de frați din Republica Democrată Vietnam și de sprijinul devotat acordat cauzelor noastre de diverse guverne și organizații democratice și progresiste, precum și de milioane de oameni din lumea întreagă, se spune în apel. Cu acest prilej, în numele populației sud-vietnameze, Frontul Național de Eliberare își exprimă recunoștința față de populația R. D. Vietnam, care a dat dovadă de eroism și a făcut imense sacrificii pentru apărarea nordului, eliberarea sudului și reunirea țării.

F.N.E. din Vietnamul de sud dorește să exprime popoarelor și guvernelor țărilor socialiste, țărilor naționaliste independente, organizațiilor iubitoare de pace și dreptate, oamenilor din diferite părți ale lumii și poporului american mulțumirile sale sincere pentru sprijinul larg politic, moral și material pe care l-au acordat poporului sud-vietnamez în cei 13 ani pentru a-l da mai multă putere în război.

Încheierea întrevederilor de la Cairo

CAIRO 19 (Agerpres). — Miercuri dimineața au luat sfârșit la Cairo, întrevederile pe care președintele R.A.U., Gamal Abdel Nasser, le-a avut cu Houari Boumedienne, președintele Consiliului Național al Revoluției din Algeria, și Abdel Rahman Aref, președintele Irakului. Convorbirile, menționează agenția Men, s-au referit la rezultatele vizitei întreprinse recent la Moscova de președintele algerian și cel irakian și la evolu-

ția situației în Orientul Apropiat.

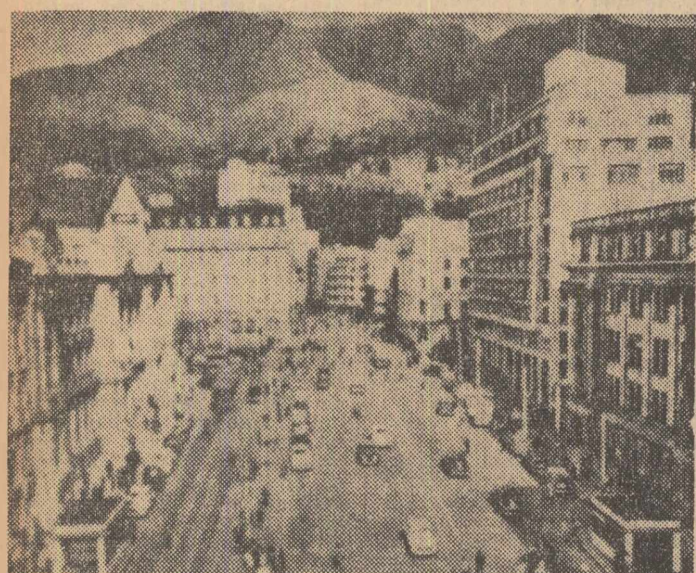
CAIRO 19 (Agerpres). — După cum anunță postul de radio Cairo, Mohamed Ali Chagla, ministrul de externe al Indiei, a sosit miercuri dimineața în capitala R.A.U., unde urmează să aibă mai multe întrevederi cu președintele Nasser, precum și cu alte oficialități egiptene în legătură cu evoluția situației din Orientul Apropiat.

Declarațiile președintelui Burghiba

TUNIS 19 (A.F.P.). — Într-un discurs rostit cu prilejul celei de-a 10-a aniversări a creării justiției naționale tunisiene, președintele Burghiba a declarat, referitor la evenimentele din Orientul Apropiat, că „dacă drumul urmat până în prezent ne-a dus de

trei ori spre impas, este în zadar să ne încapălinăm și se impune schimbarea metodei de rezolvare a problemei palestiniene”.

El și-a exprimat dezacordul față de hotărârile unor state arabe de a rupe relațiile diplomatice cu S.U.A. și Anglia.

Imaginea înfățișează una din marile artere ale Bogotei, capitala Columbiei, al cărei popor sărbătorește ziua independenței naționale. Situată la 2.640 m altitudine în inima Cordilierilor orientali pe podișul Cundinamarca, Bogota, este centrul politic, administrativ și cultural al țării. Alături de vechile cartiere în stil spaniol, cu căsuțe mici, împodobite de balconașe din fier forjat, se înalță noile construcții moderne ce adăpostesc sediile întreprinderilor comerciale și industriale.

CONVORBIRI MONGOLO-BULGARE

ULAN-BATOR 19 (Agerpres). — La Ulan Bator au început convorbirile mongolo-bulgare. Din partea Mongoliei participă J. Tedenbal, prim-secretar al C.C. al P.P.R.M., președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Mongolei, J. Sambu, președintele Prezidiului Marelui Hural Popular, și alți conducători de partid și de stat mongoli, iar din partea bulgară — membrii delegației de partid și de stat, condusă de Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, și Gheorghe Traikov, președintele Prezidiului Adunării Populare a R. P. Bulgaria.

Premierul Iranului a sosit la Moscova

MOSCOVA 19 (Agerpres). Miercuri a sosit la Moscova într-o vizită oficială Amir Abbas Hovejda, primul ministru al Iranului. În aceeași zi, el a avut convorbiri cu Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., precum și cu Alexei Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Au fost discutate probleme legate de relațiile bilaterale sovieto-iraniene și s-a făcut un schimb de păreri în unele probleme internaționale de interes reciproc.

Scrisori adresate Consiliului de Securitate și secretarului general al O.N.U.

NEW YORK 19 (Agerpres). — Ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. A. A. Gromiko, a adresat marți o scrisoare președintelui Consiliului de Securitate, în legătură cu situația din zona Canalului de Suez. În scrisoare se spune că, în ultimele zile, forțele armate israeliene au mitralizat de câteva ori și au bombardat aerian orașe și localități situate de-a lungul Canalului de Suez.

„Guvernul sovietic — se arată în scrisoare — consideră că ciocnirile militare din zona Canalului de Suez provocate de Israel au un caracter ex-

trem de periculos și se pot transforma într-un conflict militar mai larg. Pentru a preveni o asemenea situație, directorii militari și pentru a se lichida primejdia relărilor războiului în Orientul Apropiat, se arată în încheierea scrisorii, este necesar ca Israelul să-și retragă de urgență trupele de pe teritoriile ocupate. La această sarcină trebuie să contribuie O.N.U.”.

NEW YORK 19 (Agerpres). — Reprezentantul permanent al R.A.U. la O.N.U., El Kony, a adresat secretarului general al O.N.U. o scrisoare, cerind să fie difuzate ca documente oficiale ale O.N.U. mesajul ministrului afacerilor externe al R.A.U., Mahmud Riad, adresat secretarului general la 10 iulie, precum și nota adresată de el Comitetului Internațional al Crucii Roșii la 7 iulie.

„Cehoslovacia este foarte interesată în normalizarea relațiilor cu R.F.G.”

PRAGA 18 (C.T.K.). Într-un articol semnat în numărul 2 al revistei „Mezidnarodni Vztahy” (Relații Internaționale), directorul Institutului de politică și economie internațională, Antonin Sneider, scrie că noua situație din Europa generată de îmbunătățirea treptată a relațiilor dintre statele europene cu sisteme sociale diferite, n-a putut să nu se răsfășească și asupra relațiilor dintre Cehoslovacia și R.F.G.

Au început să se dezvolte mai intens relațiile comerciale și culturale dintre ele, turismul a contribuit la cunoașterea reciprocă și la adoptarea unor corective la vechile idei. Stabilind contacte cu locuitorii din R.F.G., cehoslovaci au constatat că majoritatea lor nu dorește reglementarea prin forță a relațiilor dintre cele două țări și înclină spre creșterea de relații de bună vecinătate. Văzută sub prisma unui observator obiectiv, R.F.G. face impresia unei țări relativ stabilizate din punct de vedere economic și politic. Dar experiența istorică recentă ne face să privim lucrurile mai

rezonabil și, de aceea, în prezent nu trebuie exclusă posibilitatea unor schimbări politice și economice în R.F.G. Există deja unele simptome care atestă aceasta. De acest lucru trebuie să țină seama și vecinii Germaniei.

Cehoslovacia este foarte interesată în normalizarea relațiilor cu R.F.G. Înși, în prezent, ea poate face acest pas numai cu condiția ca guvernul R.F.G. să renunțe în mod clar la orice pretenții revizioniste față de Cehoslovacia (aceasta înseamnă recunoașterea nevalabilității acordului de la München, de la bun început, garantarea frontierelor de stat cehoslovace și recunoașterea legalității strămăturii minorității germane din Cehoslovacia pe baza acordului de la Potsdam) și, în special, să-și manifeste hotărârea de a accepta principiile coexistenței pașnice cu toate statele europene, indiferent de sistemul lor social. Speranțele ca Cehoslovacia să renunțe la această cerere elementară nu sînt nicidecum justificate.

Plaja „mini-minată”

Cîteva sute de militari americani în ținută ușoară, dar încălțați cu cizme de campanie (trei dintre ei se văd în fotografia de mai sus) se plimbă, de la începutul săptămîinii pe o porțiune de circa 19 km a plajei ce se întinde de-a lungul litoralului nordic al peninsulei Florida. Cu ochii ațintii în jos, oprindu-se din loc în loc pentru a scormoni nisipul, ei par a fi în permisie și, în lipsa de altă distracție, adună acoli aruncate pe țărm, de valuri... Aparența e înșelătoare: de fapt sînt detectori de mine dintr-o unitate tehnică a armatei S.U.A., aflați în misiune și nu într-una tocmai ușoară. Au fost trimiși să descopere și să facă inofensive nu mai puțin de 6.000 de „mini-mine” — mine în miniatură, de proporții și aspectul unei monede mici (le vedeți în palma unui om, în fotografia din stînga) — „pierdute” zilele trecute de un avion al forțelor aeriene americane deasupra coastelor Floridei. „Mini-minele”, o recentă inovație în domeniul armelor folosite de intervențiștii americani împotriva forțelor patriotice din Vietnamul de sud, erau destinate unei jungle sud-vietnameze. Dar, ca urmare a unei manevre greșite a avionului care le transporta, o ladă plină a căzut pe plajă, conținutul al răspîndindu-se în nisip. Deși nu e vorba de bombe atomice cum au fost cele „pierdute” la Palomares, noul accident e considerat a fi cel mai grav, fiind scama de dificultățile de a repara și a face inofensive, un număr atît de mare de arme atît de mici dar, cît se poate de primejdioase.

13 ANI DE LA SEMNAREA ACORDURILOR DE LA GENEVA

PENTRU RESPECTAREA DREPTURILOR SACRE ALE POPORULUI VIETNAMEZ

Prof. univ Mircea Lepădătescu

membru al Comisiei Constituționale a Marii Adunări Naționale, șef de secție la Institutul de cercetări juridice al Academiei Republicii Socialiste România.

Cu treisprezece ani în urmă, se semna la Geneva, acordurile și declarația finală a conferinței asupra restabilirii păcii în Indochina, în care reprezentanții țărilor participante recunoșteau solemn dreptul la independență, suveranitate, unitate națională și integritate teritorială al poporului vietnamez, al Laosului și Cambodgiei. Statele Unite ale Americii, care n-au semnat declarația finală se angajau printr-o declarație unilaterală să respecte acordurile realizate.

Se încheia, astfel, un capitol al frământărilor istoriei a Asiei de sud-est, capitol plin de învătămintă, a căror actualitate este evidentă.

După zece și zece de ani de robie colonialistă, poporul vietnamez care se ridicase la lupta pentru eliberarea națională, înfruntînd forțe uriașe, într-o înclăstare inegală, cu prețul a marii jertfe de vieți omenești și pierderi de bunuri materiale, a reușit să-și dobîndească independența națională, impunînd retragerea colonialiștilor și recunoașterea internațională a drepturilor sale.

Acordurile și declarația de la Geneva înregistrau, în modul acesta, adevărul de nezdruccinat, verificat permanent în dezvoltarea istorică a vremurilor noastre, că nici o forță din lume nu poate împiedica triumful luptei pentru libertate și neatințare a unui popor.

Din păcate, cu documentele adoptate, la Geneva, nu se încheiase lupta poporului vietnamez, deoarece aceste hotărîri au fost ulterior încălcate de unul din participanții la conferință, Statele Unite.

Conferința de la Geneva recunoscuse că procesul eliberării întregului popor vietnamez este ireversibil, că unirea lui într-un singur stat liber și independent, în care el să fie singur stăpîn, este inevitabilă. De aceea a stabilit condițiile realizării pașnice a acestei unificări. Printre aceste condiții, participanții au statornic interzicerea aderării celor două părți ale Vietnamului la alianțe militare străine, interzicerea intrării în Vietnam de trupe și de personal militar străin, ca și a oricăror arme și muniții, precum și a constituirii de baze militare străine.

Considerînd că linia de de-

marcație militară între Vietnamul de nord și Vietnamul de sud este o linie provizorie, care nu poate fi în nici un caz interpretată ca ar constitui o limită politică sau teritorială și că poporul vietnamez este singurul îndreptățit să hotărască asupra soartei sale, conferința decidea ținerea de alegeri generale în iulie 1956.

Precum am arătat, documentele conferinței de la Geneva nu au fost, însă, respectate. Încălcînd cele mai elementare reguli ale dreptului internațional, dezavuînd propria participare la lucrările care s-au încheiat, prin refuzul de a semna declarația din 21 iulie 1954, Statele Unite ale Americii, au reluat, pe contul lor, misiunea colonialistă înfrîntă.

Treptat, pe linia unei escalade ale cărei „motivări” erau organizate de cunoscuta agenție ale administrației S.U.A., prezența americană în Vietnamul de sud sporea de la consilierii militari, la forțe armate regulate care, în ultima vreme, au ajuns la jumătate de milion și care desăfoară, folosind mijloacele cele mai moderne de distrugere, un război direct împotriva forțelor patriotice care luptă pentru apărarea drepturilor poporului sudvietnamez și împotriva Republicii Democratice Vietnam, stat socialist, independent și suveran.

Dar, în ciuda eforturilor disperate de a obține victoria pe calea armelor, situația trupelor intervenționiste se

deteriorează necontenit. Tactica distrugerii și pirjolirii avutului și pămîntului vietnamezilor, în sectoarele sudului controlate de F.N.E. și în R.D. Vietnam, nu poate clinti voința poporului și energia sa de luptă.

Recentele frământări din cercurile militare ale S.U.A., cu privire la cererile generalului Westmoreland de a se trimite încă 150.000 de oameni constituie cea mai bună dovadă a eșecurilor pe care le întâmpină agresorii. Dar ea mai relevă că în realitate, cum de altfel se recunoaște și în S.U.A., trupele S.U.A. nu sînt de loc niște „aliați” al regimului de la Saigon, ci că ele duc un război care este al S.U.A. aproape exclusiv.

Opinia publică internațională condamnă cu indignare agresiunea și actele de barbarie care o însoțesc și care constituie o încălcare gravă a celor mai elementare principii de drept internațional, de morală umană. Mișcarea împotriva războiului dus de S.U.A. în Vietnam se bucură de sprijinul unor cercuri largi ale opiniei publice americane și de participarea unor forțe importante în țările Europei occidentale.

Numeroase guverne din Occident și-au exprimat îngrijorarea și nemulțumirea față de continuarea și intensificarea războiului care înveninează atmosfera internațională și sporește amenințarea unei conflagrații mondiale.

Poporul român și-a mani-

festat, din primul moment, solidaritatea frățească cu poporul vietnamez, acordîndu-i întregul său sprijin material, politic și moral, pînă la victoria finală împotriva agresorilor. Așa cum au arătat reprezentanții autorizați ai României, Partidul Comunist Român și guvernul țării sînt de părere că există condiții și posibilități pentru intensificarea activității forțelor anti-imperialiste și popoarelor din lumea întreagă în sprijinul poporului vietnamez, împotriva agresorilor imperialiști, pentru desăfurarea mai energică și mai fermă a acțiunilor menite să determine S.U.A. să înceteze necondiționat bombardamentele asupra R.D. Vietnam, să renunțe la agresiune, să lase poporul vietnamez să-și rezolve problemele vieții sale interne, fără amestec din afară. Această cale corespunde întru totul spiritului acordurilor de la Geneva.

Poporul vietnamez, care luptă eroic pentru apărarea neatințării sale și a drepturilor sale la existență suverană nu poate fi înfrînt. Zadarnică este orice încercare de a-l înghețuna, oricît de uriașe și de groznice ar fi mijloacele de nimicire folosite împotriva lui. Avînd alături întreaga omenire progresistă, țările socialiste, mișcarea muncitorească, pe democrații și iubitori de pace de pretutindeni, el va ști să impună agresorilor respectarea drepturilor sale naționale fundamentale.

În cîteva rînduri

• **TAKEO MIKI**, ministrul de externe al Japoniei, va face o vizită oficială în R. P. Ungară la sfîrșitul lunii iulie.

• **GENERALUL STROESNER**, președintele Paraguayului, a sosit într-o vizită oficială de patru zile în Argentina pentru a avea convorbiri în problema coordonării luptei împotriva partizanilor.

• **DANEMARCA** este gata să adere la Piața comunală fără perioade de asociere, se spune într-un memorandum care urmează să fie remis de Tyge Dahlgaard, ministrul danez al comerțului, președintelui Comisiei unice a C.E.E. Jean Rey.

• **OTTO WINZER**, ministrul afacerilor externe al Republicii Democratice Germane, care, la invitația ministrului afacerilor externe al Bulgariei, Ivan Bașev, a făcut o vizită în această țară, a părăsit Sofia plecînd spre patrie.

• **CURTEA SUPREMA A ALGERIEI**, a dezbătut miercuri cererea guvernului Republicii Democratice Congo (Kinshasa) cu privire la extrădarea lui Moise Chombe, aflat pe teritoriul algerian. Sentința privind extrădarea lui Chombe va fi pronunțată la 21 iulie.

• **UN AVION AMERICAN** a pătuns la 19 iulie, în spațiul aerian al R.P. Chineze deasupra insulelor Yunghsing și Hsisha din regiunea Guandun. Nave de război americane au pătuns în apele teritoriale ale R.P. Chineze în estuarul fluviului Mikiang și în dreptul litoralului provinciei Guandun. În legătură cu aceste acte provocatoare ale S.U.A., Ministerul Afacerilor Externe al R.P. Chineze a fost autorizat să adreseze S.U.A. un serios avertisment.

• **PLANUL DE COLABORARE CULTURALĂ SOVIETO-ETIOPIAN** pe anul 1967, a fost semnat la Addis Abeba. Sînt prevăzute schimburi de delegații de lucrători în domeniul învățămîntului, ocrotirii sănătății, culturii.

• **VALOAREA LIREI STERLINE** în raport cu dolarul a înregistrat marți la bursa din Londra o nouă scădere, stabilindu-se la 2,7805. Acesta este nivelul cel mai scăzut înregistrat de moneda britanică din septembrie 1966 pînă în prezent.

• **CEI TREI MEMBRI AI AMBASADEI COREEI DE SUD LA BONN**, expulzați de autoritățile R. F. a Germaniei, au părăsit marți teritoriul acestui stat. Ei au fost declarați „persoană non grata”, ca urmare a participării lor la răpirea a 17 sudcoreeni rezidenți în R.F.G.

• **NOI BANCNOTE DE O LIRĂ STERLINĂ** vor fi puse astăzi în circulație în Rhodesia, a anunțat banca de rezerve din Salisbury. Guvernatorul băncii de rezerve la Rhodesia cu sediul la Londra, Sidney, Caine, a declarat că această acțiune a guvernului de la Salisbury constituie un act ilegal.

Acord între U.R.S.S. și C. E. R. N.

pentru folosirea energiei nucleare

MOSCOVA 19 (Agerpres). — După cum anunță agenția TASS, la Moscova au avut loc convorbiri între reprezentanții ai Comitetului de Stat pentru folosirea energiei atomice a U.R.S.S. și Centrul European de Cercetări Nucleare (C.E.R.N.). În urma acestor convorbiri a fost semnat un acord de colaborare tehnicoștiințifică pentru desfășurarea în comun a unor lucrări la acceleratori de protoni, care se construiesc la Serpukhov, lângă Moscova.

Pentru aceasta, Institutul de fizică a marilor energii va pune la dispoziție fasciculul de protoni, realizat cu ajutorul acceleratoarelor, iar C.E.R.N. își asumă obligația să proiecteze din fondurile sale, să construiască și să monteze la Serpukhov aparatele necesare cercetărilor. Agenția precizează că acordul semnat va oferi oamenilor de știință posibilitatea să folosească rațional cei mai puternici acceleratori de protoni din lume (70 de miliarde electronvolți) pentru studiul particulelor marilor energii.